

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงกฎหมายของประเทศไทยที่ใช้ในการควบคุมและ กำกับดูแลคนกลางประกันภัย อันได้แก่ตัวแทนประกันชีวิตและนายหน้าประกันชีวิต ตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และตัวแทนประกันวินาศภัยและนายหน้าประกันวินาศภัยตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ซึ่งพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนแรกเป็นบทบัญญัติที่ใช้ควบคุมและกำกับดูแลผู้ประกอบการธุรกิจประกันชีวิตและผู้ประกอบการธุรกิจประกันวินาศภัย ส่วนที่สองเป็นบทบัญญัติที่ใช้ในการควบคุมและกำกับดูแลคนกลางประกันภัย

การศึกษานี้ใช้วิธีศึกษาวิจัยจากเอกสาร โดยได้วิเคราะห์เทียบเคียงกฎหมายของต่างประเทศ ได้แก่ กฎหมายของประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา และสิงคโปร์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมและกำกับดูแลคนกลางประกันภัยของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อให้คนกลางประกันภัยของประเทศไทยมีมาตรฐานเทียบเท่ากับคนกลางประกันภัยของต่างประเทศ

จากการศึกษาพบว่าบทบัญญัติที่ใช้ในการควบคุมและกำกับดูแลคนกลางประกันภัยยังไม่รัดกุมเพียงพอ เป็นเหตุให้คนกลางประกันภัยอาศัยช่องว่างของกฎหมายกระทำการไปในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ ผู้เอาประกันภัย ผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยและประชาชน มีปัญหาที่เกิดจากการกระทำของคนกลางประกันภัยในการชักชวน ชี้ช่องหรือจัดการให้บุคคลทำสัญญาประกันภัยกับบริษัท

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงได้เสนอแนะให้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมและกำกับดูแลคนกลางประกันภัย โดยเพิ่มมาตรการทางกฎหมายให้รัดกุมยิ่งขึ้น รวมถึงเสนอแนะให้มีการควบคุมตนเอง

The objective of this Thesis is to study the law of Thailand concerning the control and supervision of insurance intermediary. There are the life insurance agent and broker, and the non-life insurance agent and broker. The author finds that the legal concerning are confined to two Acts, the Life Insurance Act B.E. 2535 and non-life insurance Act B.E. 2535. Both Acts is divided in two parts, one for controlling and supervising of the life insurance entrepreneur and non-life insurance entrepreneur, and another for controlling and supervising of insurance intermediary.

From this study, by using the document research method, the author has made a comparative analysis with foreign law i.e. the law of England, the United States of America and Singapore to find out the efficient means of amendment, to make the Thai insurance intermediary reach the standard equivalent to the foreign insurance intermediary.

From the analysis, the existing law is found to be inadequately tight to control and supervise of insurance intermediary. That is the cause of legal gap the insurance intermediary doing the damage against the insured, policy beneficiary and people. The author finds that there are many problems insurance intermediary concerning the inducement, indication the opportunity or arrangement the person to enter into the insurance contract with the insurer.

In order to solve problem as referred above, this thesis suggests the amendment of the Life Insurance Act B.E. 2535 and the Non – Life Insurance Act B.E. 2535 concerning the control and supervision the insurance intermediary in order to designate the means and criteria of law more tight and proper. In addition to the self-controlled among there organization.